

KANAL - NYT

Nr. 5

Efterår 2015

Kanal-Nyt nr. 5 - 2015

Redigeret af Bente og Finn Carpentier, Marcussens Bro 4.

Marcussens Bro - et godt sted at bo

sådan kunne overskriften til Marcussens Bros hjemmeside på adressen <http://www.marcussensbro.dk/> lyde. Det gør den knap, men meningen er den samme.

Bente og jeg blev hurtigt fanget af overskriften og tanken bag den, og måske var det derfor, vi får et par år siden købte andel på stedet og flyttede hertil.

Er det ikke bare smukt - næsten drømmeagtigt...

Noget skulle i hvert fald ske, for vi skulle flytte. Med pensionsalderens *indtræden* og med min aktive *udtræden* af arbejdslivet måtte vores mangeårige embedsbolig desværre opgives af os og overtages af andre. Det er spillets regler.

Vi skulle altså flytte, og vi valgte Marcussens Bro!

Egentlig havde vi frit valg på alle hylder og tankerne var mange, før afgørelsen blev truffet. Når vi i dag tænker tilbage på, hvorfor vi valgte, som vi gjorde, så hænger det uden tvivl meget sammen med det, der står i overskriften til denne lille artikel, at Marcussens Bro er et godt sted at bo.

For morskabs skyld har vi sommetider omtalt stedet som vores *"oldekolle"* - jo også fordi flertallet af beboerne hernede er jævnaldrende med os eller ældre og altså fuldgældige pensionister.

Vi bor ikke i et ældrefællesskab på Marcussens Bro. Vi har hver vort, og vi kan hver især passe os selv, hvis det er det, vi vil. Men vi bor altså alligevel i et fællesskab. Næppe kan vi stikke hovedet udenfor døren uden at møde en af de andre beboere. *"Hej"* eller *"dáv"*, lyder det så, og så et interesseret *"hvordan går det"*? eller *"havde I en god ferie"*?

Og er du ikke hjemme i en periode, kort eller lang, så er der altid en nabo, der tilbyder at kigge efter post og planter.

Vi bor ikke i et *oldekolle*, og vi bor ikke i et *seniorfællesskab*. Vi bor i en **Andelsboligforening** med alle de fordele og ulemper, der hører sammen hermed - og i mine lyse øjeblikke synes jeg bestemt, at der er flest fordele.

Aldrig er man alene! Aldrig helt alene. Og fællesaftener og fællesdage hører til fællesskabets velsignelser. De fleste af os tænker med glæde på den årlige *ålesammenkomst*. *Sankt Hans aften*erne hører også med i fællesskabsoplevelserne. *Julefrokosten* ligeså plus de mere eller mindre *"forretningsmæssige"* oplevelser, hvor vi mødes om Boligforeningens opgaver, sorger og glæder.

Meningsforskelle kan vel aldrig undgås, når så mange forskellige mennesker med hver deres baggrund skal finde sammen om en sag, som også ofte indbefatter økonomiske forhold, men almindeligvis synes alt at foregå i god ro og orden med både respekt for og accept af andres syn på en given sag, og det skylder vi jo da også hinanden.

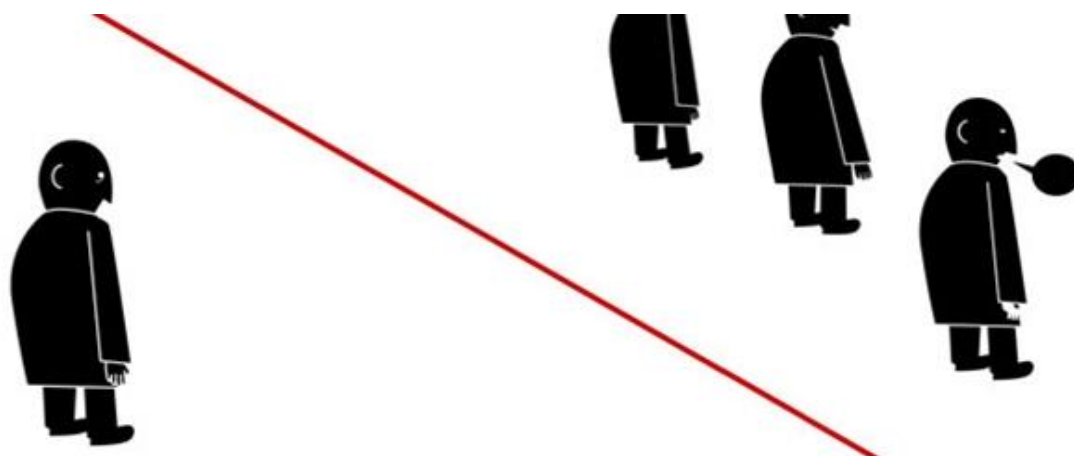
For de fleste af os er de aktive år historie.

Mange snakker om, at det er problematisk at lægge arbejdslivet bag sig og "bare" være pensionist og pludselig blive holdt udenfor, hvor man måske før fyldte så meget.

Det er muligvis rigtigt. Det er det i hvert fald for nogle - men netop til den slags mennesker er et bofællesskab som Marcussens Bro næsten som en gave. Her får man en vidunderlig bolig på et dejligt centralt sted og tilmed midt blandt medbeboere i et fællesskab, som overordnet kun har eet eneste mål: *at skabe gode rammer, som også du kan finde dig godt tilpas i.*

Der er altid én at snakke med. Altid én at vende et problem med. Altid én at dele en opgave med. Altid én, der er klar til at hjælpe - og hvor er det dejligt.

På vej igennem livet var man altid i et fællesskab, det være sig på arbejde eller privat derhjemme. Begge fællesskaber står for fald, det lærer årene og tiden os. Arbejdet hører op, og en dag er man ikke længere to derhjemme.

Ingen skal tro, at et bofællesskab - *heller ikke det på Marcussens Bro* - kan erstatte noget som helst i den sammenhæng. Bofællesskabet

tilbyder blot et andet fællesskab, som måske kan være med til at fylde lidt indhold ind i et truende eller måske ligefrem virkeligt tomrum.

I en tid, hvor meget tyder på, at mennesker bliver stadig ældre, er det ikke så helt ringe at være i et sådant fællesskab, for det kan måske kaste lys og glæde ind over en del af livet, som man havde ventet sig så meget af. I hvert fald et godt alternativ til at bo alene i et stort parcelhus, som der stod et sted.

Marcussens Bro - et godt sted at bo. Derfor skal vi passe godt på det og glæde os over det. Værne det, så det også fortsat må være et godt sted at bo for os alle sammen.

Det gode er i hvert fald for kostbart til bare at sættes over styr.

Finn Carpentier.

Det smukkeste sted

Ikke uden grund glæder vi, Bente og jeg, os dagligt over at bo her på Marcussens Bro.

Det er et smukt sted, tæt på fjorden og tæt på byen.

Her er fred og ro - og alligevel er der fyldt med liv året rundt. De stille sommeraftener. De mørke vinterdage. Gang på gang falder man i svime ved at stå på fjordens kant og bare kigge og måske fotografere, som Thorkild Løkke har gjort det. Et billede, som han har valgt at dele med os.

Tak for det Thorkild.

Finn Carpentier.

Foto: Thorkild Løkke

Fælleshus og værksted

Hvor er det dejligt, at vi har vores fælleshus til alt det, vi gerne vil bruge det til, og hvor er det dejligt, at der hører et værksted med, hvor man kan sysselsætte sig med alt det meget, man gerne vil gå og hygge sig med.

I efteråret fandt jeg ud af at kunne være der, da jeg skulle have lavet lidt lakreparation på min efterhånden bedagede Opel Vectra.

Andre bruger værkstedet til alle mulige andre opgaver, store som små. Her er der plads, og her kan man være uden at genere nogen som helst. Et privilegium.

Senest jeg gik forbi var et par granvoksne mænd i færd med at lave vinger til en flodpram! Jo, fantasien fejler ikke noget - og engagementet var i top.

Vinger til en flodpram? Jo, egentlig meget simpelt. Vingerne udvider prammens areal og fungerer faktisk som en terrasse - en medfølgende én af slagsen, hvor man kan sidde og nyde sin morgenkaffe og alt det andet, dagen byder på.

God arbejdslyst.

Finn Carpentier

Parkering på Broen

Det kan ikke siges, at der er for mange p-pladser på Marcussens Bro, og det er derfor vigtigt at udnytte pladserne hensigtsmæssigt, så alle får mest muligt gavn af dem, når der fx kommer gæster i bil på besøg.

Husene Marcussens Bro 1-19 har tildelt en plads i den store garagehal. Resten af boligerne har parkeringsplads/garage ved skellet mod slagterigrunden.

Således er der egentlig fine parkeringsforhold, men når man er *"luksusbilist"* og har to biler - som Finn og jeg har det - kan man komme til at optage en af de pladser, der er beregnet til gæsteparkering, og det er ikke absolut hensigtsmæssigt.

Ikke optimalt

Det er for mig en stor frihed at have min egen lille bil, og når man har været vant til det i næsten 40 år, er det svært at skille sig af med sin *"4-hjulede ven"*. For *"at fylde mindst muligt"* på p-pladserne i det udendørs område, har jeg tænkt på en mulig løsning.

Jeg har *"spioneret lidt"* i garagehallen og fundet ud af, at der næsten aldrig er fyldt helt op. Mange af os kan jo godt lide at rejse ud – også i længere tidsrum ad gangen. Jeg vil meget gerne betale p-afgift til dem, der rejser ud i perioder fra en uge og længere, for at kunne *"låne"* en evt. ledig plads, og jeg vil derfor blive meget glad, hvis I vil tænke på mig og min Corsa, hvis I ikke skal bruge jeres parkeringsplads i en periode. Vi vil sikkert kunne lave en p-aftale til glæde for os alle.

På forhånd tak!

Bente C. i nr.4

Bred Bånd Nord

De fleste af os på Marcussens Bro har i årets løb tankemæssigt - og måske også på anden vis - været optaget af Bred Bånd Nords aktiviteter i Hadsund by og her hos os.

By og sted er nu blevet forsynet med fibernet med mulighed for at modtage internetsignal og TV igennem en meget hurtig og stabil forbindelse.

Successen har dog været en lidt blandet fornøjelse og flere har undervejs haft forskellige problemer. Hvad, grunden hertil er, skal være usagt, men et fromt ønske skal være, at alle med tiden får det produkt, man gerne vil have.

Her i nummer fire har vi simpelthen ikke kunnet få systemet til at fungere. En *"forventet"* hastighed på 50 mbps blev *"erstattet"* af en

hastighed på under 2. Tilmed har vi i flere omgange oplevet simpelthen at blive *"smidt"* af nettet.

Vi synes ikke, det var/er holdbart, og efter forhandlinger med Bred Bånd Nord blev vi enige om at droppe arrangementet og slette aftalen.

Vi håber, andre bliver tilfredse og får det, de gerne vil have - eller med det de har beholdt.

Her i huset kører vi med andre ord videre med YouSee, som vi stedse har været godt tilfredse med. YouSee leverer hos os i skrivende stund

en downloadhastighed på internettet på 16,23 mbps og en uploadhastighed på 5,59. Det er fint nok til os og hastigheden er god nok til, at vi også bl.a. kan se film på nettet.

Men det behøver vi nu ikke. Seneste tiltag fra YouSee er en foræring til os. Frem til og med 31. december 2015 får vi alle sammen foræret TV-fuldpakken. Det bør man nyde - og så kan man jo benytte nydelsestiden til at overveje, hvad man vil efter 31. december.

Vigtigt er i hvert fald, at alle er klar over, at vores nuværende foreningsaftale med YouSee om levering af TV ophører med udgangen af 2015.

Enhver, der ønsker at kunne se TV efter 31. december, skal derfor selv tage kontakt til YouSee, hvis man ønsker at fortsætte med den mulighed. Alternativt kan man prøve at orientere sig i, hvilke andre TV muligheder, der eksisterer.

Finn Carpentier.

Blæsten går frisk...

Blæst og bølger har altid fascineret og skræmt mennesker her til lands. Danmark er et land omgivet af hav med en kystlinie på adskillige

tusinder kilometer. Det seneste tal, jeg har set, lyder på 8.750 kilometer.

Fra min barndoms skoletid husker jeg, at vi lærte, at Danmark er eet af få lande i verden, der kan *"prale"* af, at ingen har mere end 100 kilometer til nærmeste kyst. Selv ikke dem, der bor i det inderste og mørkeste Jylland.

Nu bor vi på Marcussens Bro på én gang langt fra åbent og frådende hav og samtidig næsten midt i det.

Det første vi gør om morgenen er at kigge ud af vinduet, ud på fjorden eller ned i kanalen. Hvordan ser det ud i dag. Er der meget eller lidt vand? Er der skum på? Slår bølgerne, eller er der *"havblik"*?

Blæsten går frisk...

Blæst - *for ikke rent ud at sige storm* - har altid som symbol, begreb og naturfænomen haft en rolle i vores liv, hverdag og kultur, og mange er de, der har måttet tjene deres "*brød*" i en stædig og stadig kamp mod naturens voldsomhed, fiskere og søfolk som de første.

Bølgerne, de frådende - men jo ikke kun på og ved havet gør blæst og storm sig gældende. Også for os "*landkrabber*" gør stormen en forskel. Tage blæser af huse! Træer vælter. Broer lukkes. Færger ligger stille. Støv og snavs hvirvel omkring. Der er drama i luften, og ingen forbliver upåvirket. Frygten for ødelæggelse ligger som et åg over skuldrene, for samfundets og individets opløsning, og man kan ikke løbe fra den.

De fleste af os kan da også fortælle om oplevelser knyttet til stormvejr.

Blæsten går frisk...

I de par år, Bente og jeg har boet på Marcussens Bro, har vi allerede oplevet et par storme. *Bodil*, som vist den værste ramte os den 6. -7. december 2013, hvor det jo ikke bare blæste ret så kraftigt. Stormen

Højvande på Marcussens Bro - december 2013.

trak også vandet med sig og fik os til at forstå, hvor lille forskellen er mellem ”overlevelse” og ”undergang”. Mindre end en halv meter og vandet ville være gået ind over terrassen og ind i stuen.

Fascinerende og skræmmende - og vidste man det ikke før, så véd man nu, at i mødet med naturens kræfter er vi mennesker små!

Blæsten går frisk...

Finn Carpentier.

Se her kommer mutter med kost og spand.....

Efter flere møder med en repræsentant fra *Danish Crown* om støv på husene på Marcussens Bro forårsaget af forårets og sommerens støvgener fra Slagterigrunden, endte det hele med, at *Danish Crown* ville betale et rengøringsfirma for at komme og foretage en afvaskning af det sorte træværk på husene.

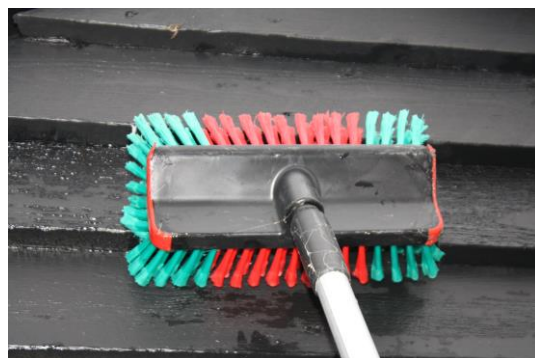
Egentlig var det bestyrelsens opfattelse, at vi var enige med *Danish Crown* om, at tagvinduerne også ville blive spulet - jf. referaterne fra

Foto: Knud Erik Thomsen

møder mellem bestyrelsen på Marcussens Bro og *Danish Crown* fra 24. juli og 1. september.

Disse referater er tilgået *Danish Crown*, der således har haft mulighed for at være fuldt ud orienteret om vores forståelse af situationen. Man kunne finde på at tænke, at man fra *Danish Crown*'s side burde have reageret, når man var uenig i det, der blev skrevet.

Sådan spiller klaveret åbenbart ikke - ærgerligt, men så véd man da det til en anden gang.

Rengøring af vinduerne ville indebære, at rengøringsfirmaet skulle benytte stiger, hvilket ville fordyre rengøringsprojektet, og det var *Danish Crown* ikke indstillet på.

Firmaet vil kun betale for den afrensning af træværket, som ville kunne påføre os en ekstra udgift til afrensning i forbindelse med maling af træværket.

Vinduerne på husenes sider bliver naturligvis spulet rene, men vil efterfølgende ikke blive tørret.

Flittige Mathias fra TOTAL REMOVE på vej fra eet til det næste

Jesper - fra rengøringsfirmaet TOTAL REMOVE, der har base i Viby ved Aarhus - iført "våddragt", men alligevel våd næsten til marv og ben, i et kort ophold i rengøringsprocessen.

Oprindeligt var det planlagt, at rengøringen ville finde sted 22.-23. oktober og evt. den 26. oktober, hvis man ikke blev færdig.

Imidlertid viste det sig, at processen var lidt mere kompliceret end som så. Den kom derfor til at strække sig over længere tid end planlagt.

Det skyldes, at betonstøvet fra Slagterigrunden hæfter med større styrke på træet end forventet, men nu er arbejdet tilendebragt, og forhåbentlig er alle tilfredse.

Knud Erik Thomsen / Finn Carpentier

Man hører så meget !!

Ind imellem hører man nogle udsagn hvor man tænker - ARHH kan det nu også passe.

Sidste år på vores Kretatur var der nogle, som havde meget travlt med at komme hurtigst muligt til Mosel for, som De sagde: *vi skal ned og samle valnødder!* Og når der blev spurgt ind til, om de kendte nogle gode steder, eller om det var hemmeligt, var svaret, at valnødder kan man finde alle steder.

Sådan et udsagn besluttede vi os til, at vi ville afprøve - kan det nu virkelig passe.

Så midt i oktober drog vi mod Mosel, nu skulle teorien afprøves.

Første dag kørte vi til Wuppertal og velankommet til byens stellplads - *plads for parkering af autocampere* - skulle vi lige se lidt nærmere på byen.

Det viste sig at være en ret stor by, og for at forbinde bydelene med hinanden var der lavet en letbane, som hang 10 meter oppe i luften. Nogle steder fulgte sporene flodens sving, og andre steder kørte

bilerne nedenunder.

Det måtte vi prøve, så vi gik 40 trappe trin op og stod på toget som svingede lidt frem og tilbage. Vi kørte med ind til hovedbanegården, hvor vi stod af og så centrum, hvor der var mange forretninger og restauranter.

Næste dag fortsatte vi mod Trier, men pludselig var der hvidt på træerne og markerne. Det var årets første sne her, og vi havde forventet sensommer.

Vel ankommen til Trier tog vi straks på valnøddejagt, men med nedslående resultat. Vi fandt 7 nødder tilsammen. Træerne var der, men de var tomme! Måske var vi for sent på den.

Næste dag skulle vi lige ind i Luxemburg og tanke diesel til 0,95 Euro pr liter, inden vi fortsatte langs Mosel.

På det første stykke vej, vi kørte, var der ikke mange valnøddetræer, men efter frokost gik jeg (*Lene*) en lille tur og vendte tilbage med lommerne fulde! Jo, her var stadig nødder, men der havde været nogen før os.

Vi kørte til Trittenheim, hvor vi skulle overnatte.

Her var mange valnøddetræer, så vi tog cyklerne og kører ud for at finde nødder, og her var vi heldige. Vi fik nok samlet $\frac{1}{2}$ cykelkurv fuld

hver, og de 4 kartoffelsække, vi optimistisk havde taget med hjemmefra, kom i brug.

Her stiftede vi også bekendtskab med "*Federwein og Løgkage/tærte*". Det smager dejligt.

De næste par dage gik der sport i, hvem der kunne finde og samle flest valnødder. Vi cyklede forskellige steder, og på de steder, der ligger lidt uden for byen, fandt vi de fleste nødder.

En dag var Preben heldig at komme til et træ, hvor der hele vejen rundt i $\frac{1}{2}$ meters bredde lå valnødder. Den dag kom vi hjem med begge cykelkurve fyldte. Så nu var de 4 kartoffelsække ikke længere nok, og vi måtte indkøbe ekstra sække.

Nogen steder var nødderne for længst faldet ned, andre steder sad de stadig oppe i træet.

En dag kørte vi op i højden, og her fandt vi et træ, hvor vi selv skulle smutte nødderne ud af den grønne skal, og det gav nogle meget brune

fingre.

Vi har hørt, at der er så mange nøddetræer i området, fordi de på en måde fungerer som grøn skadedyrs bekæmpelse, men vi véd ikke, om det passer.

Ud over valnøddetræer er her også ægte kastanje og mandeltræer samt mange hasselbuske.

Vel hjemme igen vejede Preben alle nødder, og tilsammen har vi indsamlet 33 kg. Så hverken vi eller vores familie behøver købe nødder til jul.

For at være sikker på at nødderne ikke rådner eller lignende, gav vi os til at behandle dem. Først vaskede vi dem i sæbevand, og derefter blev de skyllet i atamonvand og til sidst overfladevarmet inde i ovnen.

Det har været en god og lærerig tur, så, at det "*man hører*" holdt helt stik, og vi skal afsted næste år igen.

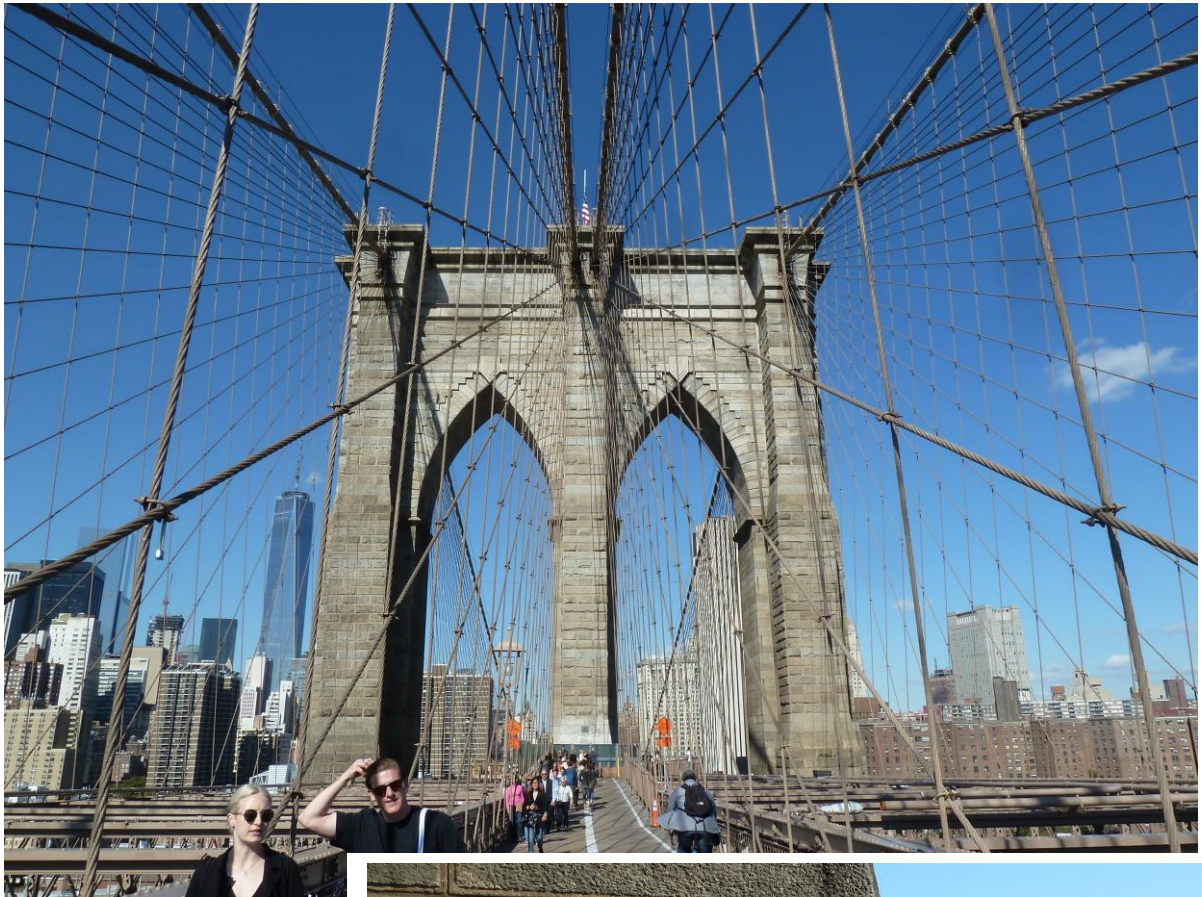
Glade valnøddehilsner
fra Preben & Lene

PS: Vi smagte også meget god Mosel vin som de er rigtig gode til at lave.

Broen repareres

Som de fleste af jer vil vide, har Bente og jeg her i efteråret været på besøg i New York.

New York kan der skrives meget om, og én ting er i hvert fald helt sikkert: det er en kæmpe oplevelse at besøge byen.

Det vil der blive fortalt om andet sted, men i forbindelse med det, der er foregået herhjemme - *på Broen* - kom jeg til at tænke på, at vi som noget af det første i New York gik til fods over Brooklyn Bridge. Det var, som alt andet derovre ”en kæmpe oplevelse”. Billederne

taler for sig selv, og så er der jo alle tanker om, hvad en sådan bro er til for.

Broen binder sammen. Skaber forbindelse. Giver os mulighed for at komme fremad.

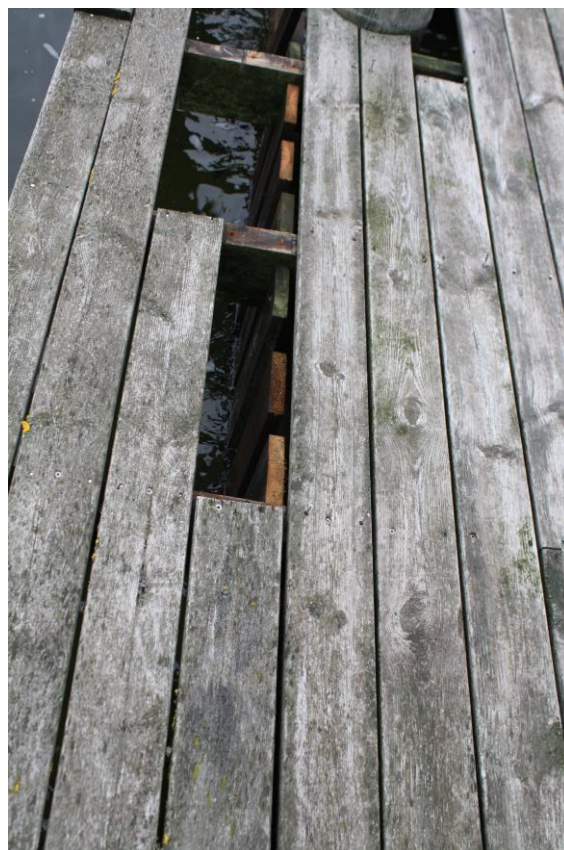
Foto: Knud Erik Thomsen

Sådan er det måske ikke lige med den lille bro ved slæbestedet her på Marcussens Bro, men den giver alligevel mulighed for at gå videre ud end bare på den faste landjord.

Broen giver i en vis forstand mulighed for den, der vil, til *"at gå på vandet"*.

Broen tog skade under sidste, kraftige blæsevejr, og noget skulle gøres.

Det blev Evan og Henning der trådte i karakter og med en beundringsværdig kyndighed i brobygning har de to bragt *"broen flot"*.

Broen er forstærket med bølgebrydere og med ekstra tømmer, så den nu forhåbentligt kan holde en tid igen.

Der er grund til at rette en stor *"tak"* til de to for det store arbejde.

Det være hermed gjort. *"Tak"* skal I have!

Knud Erik Thomsen / Finn Carpentier

Til kirkekoncert på Brooklyn

Onsdag den 14.oktober rejste Finn og jeg sammen med et par gode venner til New York, hvor vi havde lejet en lejlighed på Brooklyn de følgende 12 dage.

Det blev på alle måder en vellykket tur med store oplevelser – også af dem, der giver rislen ned ad ryggen og vand i øjenkrogene. Her skal blot nævnes et par eksempler: *sejltur til Frihedsgudinden og til Ellis Island, besøg på Ground Zero, rundvisning i FN-bygningen, besøg på Metropolitanmuseet, Museum of Modern Art, Frick's Collection og Guggenheimmuseet, åbning af kunstudstilling med den danske kunstner Maja Lisa Engelhardt, vandretur i Central Park og på Times Square med alle lysreklamerne m.m.*

En dejlig oplevelse (som endda var gratis) fik vi i en kirke, ikke langt fra St. James` Place, hvor vi boede. På vores vej til undergrundsbanen

havde vi set en stor plakat med omtale af en koncert med *"Norfolk State University Concert Choir"* fra Virginia. Selv om det ikke var *"Harlem Gospel Choir"*, fik vi stor lyst til at komme til korets koncert lørdag sidst på eftermiddagen. Vi kom i god tid og havde derfor rig lejlighed til at studere omgivelserne og lytte til korets opvarmning.

I ventetiden havde vi fulgt med i, hvordan flere og flere tilhørere tog plads på bænken omkring os. Vi havde med vilje placeret os midt i salen for at have et godt udsyn. En sød, ældre, mørk dame med fin hat

tilbød mig venligt et hostebolsje, da jeg af en eller anden pludselig årsag hostede en del. Jeg skulle jo nødtigt forstyrre. Vi kom også i snak med andre spændende og venlige mennesker og blev inviteret til kirkefrokost om søndagen. En invitation, vi dog ikke tog imod.

I kirken var der opsat storskærme, hvorpå vi kunne følge ”*slagets gang*”.

Vi kunne se koret og andre, der spillede en rolle i forbindelsen med koncerten, men vi kunne også se tilhørerne, og pludselig gik det op for os, at vi var de eneste helt hvide i salen blandt flere hundrede sorte eller mørke mennesker. Det var således ikke så underligt, at vi flere gange kunne se os selv på storskærmene. Jettes og mit lyse hår skinnede tydeligt igennem. Det faktum, at vi pludselig var dem, der var anderledes, gav stof til eftertanke. Nogle af jer har måske også på rejser til fx Kina haft samme oplevelse. I hvert fald var vi lidt påvirkede af situationen, men følte os på ingen måde utrygge. Det var bare lidt underligt. Den oplevelse har givet mig noget at tænke på – også i forhold til de mennesker, der kommer til Danmark og ser anderledes ud.

Det blev i øvrigt en fantastisk koncert.

Det store kor på omkring 50 mørke medlemmer var utroligt dygtigt, og næsten alle 17 numre blev sunget uden tekst- og nodeblade. Sangerne havde de mest pragtfulde stemmer, og blandt dem var solister med nærmest himmelsk røst. For os blev det således en bevægende og dejlig oplevelse at være til koncert – som lyse blandt mørke.

Bente Carpentier

Åle- og skrubbegilde fredag 20.november kl.18.30

Igen i år kan vi glæde os til ålegilde i *"Fælleshuset"*. Lilly og Inge lagde i oktober indbydelsen i vores postkasser på vegne af festudvalget. Denne gang står der såvel ål som skrubber på menuen, da det har stået sløjd til med ålefiskeriet på fjorden.

De sædvanlige dygtige kokke står for tilberedningen. Ole koger kartofler og laver sovs (som han plejer), og Per N. og Evan steger ål og skrubber, og det er de jo gode til, så aftenen er lagt i de bedste hænder. Mon der ikke er fundet frivillige hjælpere til kartoffelskrælingen?

Festudvalget giver en flaske snaps. Øl, vand og vin kan købes til de sædvanlige billige priser. Det kan ikke udelukkes, at åle-skrubbegildet kan være en medvirkende årsag til, at *"Broens udenlandsdanskere"* er vendt hjem.

Vi kan således glæde os til en festlig aften. Forhåbentlig bliver det sent, før vi *"skrubber af"* fra gildet.

På gensyn fredag 20. november klokken 18.30.

Bente Carpentier.

Lidt USA jul - men det kan vel også gå!

KANAL-NYT nr. 2 2015 er nu færdigt. Vi håber, bladet må være jer til glæde.

Som aftalt bliver bladet "*omdelt*" digitalt og vil være tilgængelig på hjemmesiden.

Deadline til næste nummer er **Mandag den 30. juni 2016.**

Glædelig december! Glædelig jul og godt nytår til jer alle - og tak for denne gang

Bente og Finn

Har nogen af jer tid og lyst, holder jeg gudstjeneste juleaften den 24. december 2015 som anført herunder:

<u>Terndrup kirke</u>	<u>klokken 13.00 og 16.30</u>
<u>Lyngby kirke</u>	<u>klokken 14.00</u>
<u>Skibsted kirke</u>	<u>klokken 15.15</u>